

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Sagrada Família

Avui celebrem la festa de la Sagrada Família de Natzaret. El fragment de l'Evangeli de sant Lluç que escoltarem en la celebració de l'Eucaristia ens presenta la Verge Maria i Sant Josep que, seguint la tradició jueva, pugen a Jerusalem per Pasqua amb Jesús que havia complert dotze anys. Sense que els seus pares se n'adonin, Jesús no torna amb ells sinó que es queda al Temple, i allí el trobaran més tard dialogant amb els mestres de la Llei. Estaven anguiats i quan li demanen explicacions els respon que el seu lloc és precisament aquest, la casa del seu Pare, la casa de Déu. L'escena ens presenta Maria i Josep preocupats perquè no troben el seu fill. És la reacció lògica d'uns pares responsables que estimen el seu fill i volen el millor per a ell, que vetllen per la seva educació i el seu creixement en tots els aspectes, en «saviesa, estatura i gràcia».

El paper dels pares en l'educació és fonamental, és la base i el principi sobre el que es construeix el futur. Els pares han donat la vida als fills i tenen el deure fonamental d'educar-los. És cert, la situació de la nostra societat occidental ens fa anar amb presses, amunt i avall, amb l'estrès i, en conseqüència, amb la manca de temps per a educar els fills, per a dedicar temps a jugar amb ells, perquè hi hagi una bona comunicació i un bon diàleg. Aquí vull recordar i agrair la tasca extraordinària que actualment estan duent a terme els avis en moltes llars. No només en la seva tasca de cangurs lliures o «forçats», sinó també en l'educació humana dels nets, i encara més, en la seva tasca de transmissió de la fe. Però no s'ha d'oblidar que educar un fill és l'obra principal que els pares han de fer en la seva vida. Al mateix temps és un dret que tenen, intransferible, que ningú no els pot usurpar.

L'escola de la vida comença a la llar. Per això és tan important propiciar un clima familiar animat per l'amor a Déu i als altres, que afavoreixi una educació integral. El Papa Francesc, en el seu viatge apostòlic a Irlanda per al IX Encontre Mundial de les Famílies, en el discurs que va pronunciar a l'Estadi Croke Park de Dublín el 25 del passat mes d'agost, va recordar uns consells pràctics senzills i al mateix temps fonamentals per a viure en família, per a oxigenar les relacions de qualsevol grup humà. Els havia proposat en una catequesi a l'Audiència General del 13 de maig de 2015: «Sobre aquesta porta d'entrada hi ha escrites tres paraules que són: "si us plau", "gràcies", "perdó". En efecte, aquestes paraules obren el camí per a viure bé en la família, per a viure en pau. Són paraules senzilles, però costa portar-les a la pràctica. Porten dintre una gran força: la força de custodiar la casa, fins i tot a través de mil i una difi-

cultats i proves; en canvi, si falten, de mica en mica, s'obren esquerdes que fins i tot poden fer que la casa s'ensorri.»

Cal afavorir un ambient on es visqui l'amor, la donació, l'obertura a Déu i als altres, la convivència, el respecte i la tolerància, així com la solidaritat. La família és el millor lloc per a aprendre el perdó i la reconciliació, i en la família l'amor mutu ha de ser més fort que les ofenses i que els problemes que es puguin suscitar. Sant Pau ens dona la fórmula: «I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona» (Col 3,14). Demanem avui a la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep que mantinguin les nostres famílies en el camí de l'amor, de l'alegria, de la felicitat i de l'obertura a la vida. Demanem per les famílies que estan travessant dificultats, que amb la gràcia del Senyor i amb la seva col·laboració arribin a superar-les.

ENTREVISTA

Escola de pregària

PERE FOZ

Dijous 3 de gener, a les 20 h, se celebrarà a la Basílica de Santa Maria del Mar una pregària dirigida per la comunitat de Taizé, oberta especialment a tots els joves. «Volem pregar amb tants amics, per celebrar una amistat que perdura», afirma el germà Pere de Taizé. Aquests dies ha tingut lloc a Madrid la XLI Trobada Europea de Joves i en el camí de tornada a casa, la comunitat no volia «passar de llarg» i ha volgut fer una parada a Santa Maria del Mar, «que sempre ha estat un lloc referent en el pelegrinatge de confiança».

Com valora aquestes trobades?

Sempre parlem d'un pelegrinatge de confiança, d'una continuïtat, perquè cada jove pugui trobar el seu compromís dins l'Església i la societat. Molts joves que tornen a les trobades ens parlen de com continuen posant en pràctica a casa seva els valors de solidaritat, el camí de la fe, la recerca del sentit de l'existència que sempre hem de mantenir. Les trobades permeten que joves molt diferents, creients i no creients, puguin sortir de l'individualisme i la soledat i cercar junts.

Per què connecta tan bé amb els joves la comunitat de Taizé?

El germà Roger sempre ens demanava «escoltar, escoltar sempre». Els joves, a Taizé, se senten acompanyats i escoltats. Els germans no imposen res, compartim amb ells l'essencial de la nostra vida comunitària; és a dir, la pregària. Preguem amb ells. Els cants de Taizé són com una escola de pregària, i els joves hi entren fàcilment.

Quins valors conreen els joves a Taizé?

L'intercanvi ecumènic i internacional que viuen és molt important; descobriren junts els dons dels altres; fan camí plegats en la «casa comuna», que és aquesta terra que hem rebut, que hem d'habitar junts i cuidar.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

En l'inici d'un nou any

Acaba un any que hem procurat de viure amb coherència amb allò que som i creiem. Se n'obre un de nou. Tot està per fer i, amb l'ajuda del Senyor, podrem superar moltes de les dificultats que se'ns presentaran i molts dels manaments personals que sovint ens fan ensopegar o ens paralitzen. Convé contemplar aquesta realitat que s'obre davant nostre en iniciar-se el nou any, mirar-la esperançadament i cercar-hi i viure-hi les actituds que ens permetin de descobrir-hi el nostre lloc i els nostres compromisos.

Mirem la realitat amb agraïment. Hi ha molt de bé en el món, en el nostre entorn proper, en la societat, en l'Església, entre les persones que tractem i amb les quals vivim. Hem de ser agraïts. No podem acceptar un entorn de queixa continuada. Cerquem, també, profunditat en el coneixement. Sovint es margina la reflexió que busca la veritat i ens conformem amb les emocions del moment. No es pot renunciar a pensar i a copsar la realitat amb i des de la saviesa, amb maduresa cristiana i humana. «Al principi existia la Paraula. En ella hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes» (Jn 1,1.4).

Contemplem la realitat escoltant els testimonis, els profetes, que valoren amb esperança el que funciona bé i que, alhora, denuncien amb valentia el que no es pot acceptar perquè allunya de la justícia i la veritat. Escoltem i actuem amb coherència, amb el coratge esperançat dels deixebles de Jesús. Sabem que el gra de blat ha de caure en una terra concreta per donar fruit. Mirem la realitat propera, la realitat específica que hem d'estimar i servir, sense ignorar la realitat que des d'una mirada universal i fraternal ens dona perspectiva per estimar més i servir, per donar fruit. «Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu» (Jn 1,12).

Agraïment per tant de bé, profunditat en el coneixement, escoltar els testimonis i amplitud en la mirada. Aquesta breu reflexió entorn la mirada esperançada a la vida i al nou any vol animar, alhora, a cercar el coneixement del món en què vivim i com formular-hi projectes de vida personals o institucionals, cercant la voluntat de Déu. «De la seva plenitud, tots nosaltres n'hem rebut gràcia rere gràcia» (Jn 1,16).

HECHOS DE VIDA

«Con María, nada es imposible»

En Sevilla era **notario** y hombre del **mar**; de familia marinera, **amaba** a la Virgen, la Madre de Dios.

Muchas tardes pasaba largos ratos en la iglesia de San Ildefonso, ante una imagen de María. Era el año 1519. Se llamaba **Juan Sebastián Elcano**.

Tres años de ausencia navegando por los mares. Vuelve a Sevilla ante el altar de la imagen de la Virgen, la Madre de Dios. Allí deja flores, conchas y corales de los mares y países recorridos y ofrece el triunfo de su empresa: **la primera vuelta al mundo**.

Al **alabar** su valor ante el **riesgo** y la **dificultad**, Elcano responde: «Con **María** nada es imposi-

ble; sin **María**, la **Madre de Dios**, **todo se malogra**.»

Buscaba nuevas rutas comerciales por el Atlántico y el Pacífico. Iban cinco naves. Partieron de Sanlúcar de Barrameda (1519).

Cruzaron el estrecho de Magallanes (1520). En su travesía por el Pacífico llegó a las islas Filipinas (1521). Muere Fernando de Magallanes. Se elige a **Juan Sebastián Elcano** como capitán (1522). La única nave que quedaba, **Victoria**, se convirtió en la primera embarcación de la historia en **dar la vuelta al mundo**.

J. M. Alimbau Argila

Pbro., lic. en Teol.,
Medalla de Plata del Inst. de Teol. Espiritual de Barcelona

Lectures de la missa diària i santoral

31. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Jn 2,18-21 / Sl 95 / Jn 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr. Santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. □ † Dimarts [Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

2. □ Dimecres [1Jn 2,22-28 / Sl 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la Mare de Déu a Saragossa. Sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Dijous [1Jn 2,29-3,6 / Sl 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, cardenal; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. □ Divendres [1Jn 3,7-10 / Sl 97 / Jn 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Genoveva Torres, vg.; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana.

5. □ Dissabte [1Jn 3,11-21 / Sl 99 / Jn 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliania, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; beat Didac-Josep de Cadis, prev. caputxí.

6. □ † Diumenge vinent, Epifania del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

Intencions del Sant Pare per al mes de gener

Pels joves, especialment els d'Amèrica Llatina, perquè seguint l'exemple de Maria responguin a la crida del Senyor a comunicar al món l'alegria de l'Evangelí.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

COMENTARI

(Avui també es poden llegir les lectures: 1Sa 1,20-22.24-28 / Sl 83 / 1Jn 3,1-2.21-24)

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.*

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escol·lits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

✠ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 2,41-52)

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaven entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a buscar-lo.

El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia». Ell els digué: «¿Per què em buscàveu? ¿No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no comprenyeren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzeret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

(Hoy también se pueden leer las lecturas: 1Sa 1,20-22.24-28 / Sl 83 / 1Jn 3,1-2.21-24)

Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 3,2-6.12-14)

El Señor honra más al padre que a los hijos y afirma el derecho de la madre sobre ellos. Quien honra a su padre expia sus pecados, y quien respeta a su madre es como quien acumula tesoros. Quien honra a su padre se alegrará de sus hijos y cuando rece, será escuchado. Quien respeta a su padre tendrá larga vida, y quien honra a su madre obedece al Señor. Hijo, cuida de tu padre en su vejez y durante su vida no le causes tristeza. Aunque pierda el juicio, sé indulgente con él y no lo desprecies aun estando tú en pleno vigor. Porque la compasión hacia el padre no será olvidada y te servirá para reparar tus pecados.

Salm responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, revestíos de compasión entrañable, bondad, humildad, mansedumbre, paciencia. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el vínculo de la unidad perfecta. Que la paz de Cristo reine en vuestro corazón: a ella habéis sido convocados en un solo cuerpo. Sed también agradecidos. La Palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; exhortaos mutuamente.

Cantad a Dios, dando gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre de Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, sed sumisas a vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso agrada al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan el ánimo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,41-52)

Los padres de Jesús solían ir cada año a Jerusalén por la fiesta de la Pascua. Cuando cumplió doce años, subieron a la fiesta según la costumbre y, cuando terminó, se volvieron; pero el niño Jesús se quedó en Jerusalén, sin que lo supieran sus padres. Estos, creyendo que estaba en la caravana, anduvieron el camino de un día y se pusieron a buscarlo entre los parientes y conocidos; al no encontrarlo, se volvieron a Jerusalén buscándolo.

Y sucedió que, a los tres días, lo encontraron en el templo, sentado en medio de los maestros, escuchándolos y haciéndoles preguntas. Todos los que le oían quedaban asombrados de su talento y de las respuestas que daba. Al verlo, se quedaron atónitos, y le dijo su madre: «Hijo, ¿por qué nos has tratado así? Tu padre y yo te buscábamos angustiados». Él les contestó: «¿Por qué me buscáis? ¿No sabíais que yo debía estar en las cosas de mi Padre?». Pero ellos no comprendieron lo que les dijo. Él bajó con ellos y fue a Nazaret y estaba sujeto a ellos. Su madre conservaba todo esto en su corazón. Y Jesús iba creciendo en sabiduría, en estatura y en gracia ante Dios y ante los hombres.

La Sagrada Família: portal i model d'una vida renovada

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Per al tercer evangelista, la vida de Jesús necessita d'un gran pròleg. Ell sap que la vida del Salvador no es pot presentar de qualsevol manera: s'ha de situar. Aquesta gran introducció se centra, no només en detalls aïllats, com ara la concepció miraculosa i virginal de santa Maria o el canvi de vida d'Elisabet, ja anciana, a Ainkarim. S'ha de situar en una visió més ampla de la vida, de la història: s'ha de situar en el pla de Déu, en la seva santa voluntat. Per a sant Lluc, l'important és que Déu vol salvar tota la humanitat, vol que participi de la seva pròpia santedat, i per això, s'ha de preparar un grup humà, especial, que va més enllà d'Israel. Aquest grup són els creients de Crist, els qui han (re)descobert Déu gràcies al rostre de Jesús, el seu Fill.

Avui, en l'evangeli que ens acompanya, descobrim que Crist ha volgut néixer d'una verge natzarena en el si d'una família humil. Ha posat de relleu la singular puresa de santa Maria, per tal que tinguéssim com a referent quina és la veritable actitud moral i espiritual a la qual Déu ens crida: la disponibilitat total de la nostra ànima vers Déu i vers el proïsme.

La sagrada família de Natzeret és el bressol escollit pel Fill etern del Pare; d'un canvi revolucionari: és la reforma universal dels éssers humans en camí vers el seu Creador. Crist és el Fill del Pare, Creador del cel i de la terra, i dels valors espirituals que ens fan créixer: la justícia, la misericòrdia, la reconciliació, el perdó. Nadal és justícia, misericòrdia, perdó dels nostres pecats. Per convertir-nos a Déu Pare, Creador, tenim un camí de perfecció: reconèixer el nostre pecat i humilment acollir la medicina del Pare, que és la humanitat de Crist, com deia sant Ambrós: «Tot ho tenim en Crist... Si vols guarir-te d'una ferida, Ell és el metge.»

Acollim el bressol d'una nova manera de viure, estimant Déu en el proïsme, des de la fe de Crist, que la Sagrada Família avui ens presenta.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 30, a les 12 h. Missa de la Sagrada Família a la Catedral.

Dimarts 1 de gener de 2019, a les 12 h. Missa de Santa Maria, Mare de Déu, a la Catedral.

Diumenge dia 6, a les 12 h. Missa d'Epifania a la Catedral.

Notícies

150 aniversari de la parròquia de la Puríssima de Sabadell. El dia 8 de desembre, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a la Parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell, cloent així el 150 aniversari de la seva erecció canònica. Concelebrà amb Mn. Joan Nadal, Rector actual, i un bon nombre de preveres.

Clausura del tercer Curset de Cristiandat. El dissabte 8 de desembre, Mons. Saiz Meneses, acompanyat del seu Bisbe auxiliar va presidir la clausura del tercer Curset de Cristiandat organitzat pel Secretariat Diocesà de Terrassa.

Cantada de Nades de les Escoles diocesanes i parroquials. Mons. Saiz Meneses va presidir el dia 12 de desembre, a l'Auditori Municipal de Terrassa, la cantada de Nades de les Escoles diocesanes i parroquials.

En la pau de Crist

Mn. Ramon Villarino Pérez. Rector de la parròquia de Sant Feliu del Racó (Cas-

tellar del Vallès). Morí el 5 de desembre als 82 anys d'edat i 53 de prevere. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidí la missa exequial el 7 de desembre a Sant Feliu del Racó. Mn. Josep Maria Cot del Valle, Rector de Sant Esteve de Castellar del Vallès i Arxiprest, ha estat anomenat Administrador parroquial d'aquella parròquia i Mons. Salvador Cristau l'ha presentat als fidels el 23 de desembre.

Agenda

Pregària per la Pau. Convocada per Justícia i Pau amb participació d'altres confessions. Lloc: Parròquia de Sant Pere, a les 20 h.

Publicacions

Celebració cristiana: harmonia i veritat, de Pere Tena. Llibre de 130 pàgs., editat pel CPL, a la col·lecció Emaús, n. 151. Recull uns escrits d'aquest conegut i estimat bisbe auxiliar de Barcelona, gran liturgista i un dels fundadors del CPL. Amb la seva habitual subtile-

CALENDARI LITÚRGIC 2019

Les festes de precepte són:

- Cada diumenge, Dia del Senyor
- 1 de gener, Santa Maria, Mare de Déu
  - 6 de gener, Epifania
  - 13 de gener, Baptisme del Senyor
  - 10 de març, Primer diumenge de Quaresma
  - 14 d'abril, Diumenge de Rams
  - 21 d'abril Diumenge de Pasqua
  - 2 de juny, Ascensió del Senyor
  - 9 de juny, Pentecosta
  - 16 de juny, Santíssima Trinitat
  - 23 de juny, Santíssim Cos i Sang de Crist
  - 1 de desembre, Primer diumenge d'Advent
  - 25 de desembre, Nadal
  - 29 de desembre, Sagrada Família

sa i amabilitat demana en aquests escrits publicats a la revista *Missa Dominical* unes celebracions cristianes fidels al misteri pasqual, a la identitat de la comunitat i al Concili Vaticà II.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Sagrada Familia

Hoy celebramos la fiesta de la Sagrada Familia de Nazaret. El fragmento del Evangelio de san Lucas que escucharemos en la celebración de la Eucaristía nos presenta a la Virgen María y a San José que, siguiendo la tradición judía, suben a Jerusalén por Pascua junto a Jesús, que había cumplido doce años. Sin que sus padres lo adviertan, Jesús no vuelve con ellos sino que se queda en el Templo, y allí le encontrarán más tarde dialogando con los maestros de la Ley. Cuando le piden explicaciones, angustiados como estaban, les responden que su lugar es precisamente ese, la casa de su Padre, la casa de Dios. La escena nos presenta a María y José preocupados porque no encuentran a su hijo. Es la reacción lógica de unos padres responsables que aman a su hijo y quieren lo mejor para él, que velan por su educación y crecimiento en todos los as-

pectos, «en sabiduría, estatura y gracia».

El papel de los padres en la educación es fundamental, es la base y el principio sobre el cual se construye el futuro. Los padres han dado la vida a los hijos y tienen la obligación, el deber inalienable de educarlos. Ciertamente, la situación de nuestra sociedad occidental lleva a las prisas, las carreras, el estrés, y la consiguiente falta de tiempo para educar a los hijos, para dedicar tiempo a jugar con ellos, para que tenga lugar una suficiente comunicación y diálogo. Aquí quiero recordar y agradecer la labor extraordinaria que actualmente están realizando los abuelos en muchos hogares. No sólo en su tarea de canguros libres o «forzados», sino también en las horas que dedican a la educación humana de los nietos, y más aún en su tarea de la transmisión de la fe. Pero no hay que olvidar que edu-

car a un hijo es la obra principal que los padres deben hacer en su vida. A la vez es un derecho que tienen, intransferible, que nadie puede usurpar.

La escuela de la vida empieza en el hogar. Por eso es tan importante propiciar un clima familiar animado por el amor a Dios y a los otros, que favorezca una educación integral. El Papa Francisco, en su viaje apostólico a Irlanda para el IX Encuentro Mundial de las Familias, en el discurso que pronunció en el Estadio Croke Park de Dublín, el 25 del pasado mes agosto, recordó unos consejos prácticos sencillos y fundamentales a la vez para vivir en familia, para oxigenar las relaciones de cualquier grupo humano. Lo había propuesto en una catequesis en la Audiencia General del 13 de mayo de 2015: «Sobre esta puerta de entrada están escritas tres palabras, que son: “permiso”, “gracias”, “perdón”. En efecto, estas palabras abren camino para vivir bien en la familia, para vivir en paz. Son palabras sencillas, pero no tan sencillas de llevar a la práctica. En-

cierran una gran fuerza: la fuerza de custodiar la casa, incluso a través de miles de dificultades y pruebas; en cambio si faltan, poco a poco se abren grietas que pueden hasta hacer que se derrumbe.»

Es preciso favorecer un ambiente en que se viva el amor, la donación, la apertura a Dios y a los demás, la convivencia, el respeto y la tolerancia, así como la solidaridad. La familia es el mejor lugar para el aprendizaje del perdón y de la reconciliación, y en la familia el amor mutuo ha de ser más fuerte que las ofensas y problemas que se puedan suscitar. San Pablo nos da la fórmula: «Y por encima de todo esto, el amor, que es el ceñidor de la unidad consumada» (Col 3,14). Pidamos hoy a la Sagrada Familia de Jesús, María y José que mantengan a nuestras familias en el camino del amor, de la alegría, de la felicidad y de la apertura a la vida. Pidamos por las familias que están atravesando dificultades, que con la gracia del Señor y su colaboración lleguen a superarlas.